

Brewster Elaf Bengtson

1877 - 1920

Wäman April 1877.

Kära Signe, Ernst och Elof!

På Eder alla har jag tänkt många gånger, sedan jag sist såg Eder. Eder bild har ännu y bleknat för mig, fastän jag på närmare ett år sett Eder. Då jag var på Jatern Torge, hade jag så mycket att säga Eder alla och särskildt Ernst, hwilken jag riktigt önskade skulle framdeles någon sommar på en höjd i all enkelhet för de helsovsnar intyck, man der får. Jag tänk + här finnes Herta bro af Runeborg antalad

att jag får en riktig längtan, och så att säga synka efter Eder. Jag undrar om våra Vänner hade lust att vistas i Norden en sommar eller längtan I mycket till Håruik? Vet ni, här får man en tid från buget invid se solen hela natten, här ser man också hafvet, här får man se en stor elf, många och stora laxar ^{samt} uppför elfven forsar. I skärgården har man täcka holmar, dit man om sommaren far, för att plocka äkerbar, och här brukar man ej angripas hwarken af koder eller frossa. Här kunna de som önska dagligen hafva tillfälle att segla i bror Roberts slup. Om nu Håruik var

utlyst, så hade jag önskat varit goda väder för att kunna förstås om för att utlyst och återgå till förstås om

Om vi skulle vilja se Eder alla och särskildt Ernst, hwilken jag riktigt önskade skulle framdeles någon sommar på en höjd i all enkelhet för de helsovsnar intyck, man der får. Jag tänk + här finnes Herta bro af Runeborg antalad

Lucia Olaf. Jemte underrättelserna till Pappa
sänder jag en särskild liten hälsning till dig.
Jag gläder mig åt att du haft roligt och att
skals vi ha samtalat många gånger om Rydskfors,
der den systers waggas stod en gång. Det är kärt
att ha hälsomål afwen med dig om hur det ser ut
i Pappas och Mammans första hem.

Vi ha härnere också haft små "elflygter" mellan
slagene" hvilket har betydelse mellan slätter och
botne. En hel vecka bodde vi här nedanför bergen
och mätat i strandängar, ty vår spis var i olag,
men väderet var vackert och vi funno oss godt.
Nagongång, då häst var omkört slaga vi oss
ner med Hanna & Thilda, taga upp våra hand,

systrar och bröder hyste högt för oss. Sådane
stunder har till våra gäde sommarhemmen, ty all
gemensamhet der man ägnar sig åt hvarandra
till omsexidig trefnad är af verkligt värde. —
Utom dem der lemnade vid afreson finnes nu här bland
oss annu en förfädd varelse — en liten hund, som
härmed som hettegods till oss, är liten och vacker,
vänlig och vaksam och heter af oss "Tomey".
Bröder har varit mycket flitig och rack och
är som du vet lifvad och lifvande då han
rättigt tar reda på sina gäse sidor, huckhet
han nu i samning gjort. —

nu farväl, älskade slaf — var wachommed åter.
Bröder säger ibland det blir oaktigt då du kommer
igen — och så tänker och så den mamma.

Le saint Augustin a dit: Le nom du Christ je l'avais
puisé avec le lait sur les genoux de ma mère,
je le gardais au fond de mon cœur; et je compris
que toute doctrine où ce nom ne serait pas, quelque
vérité qu'elle contînt, avec quelque élégance qu'elle
fût exposée, ne pourrait jamais me satisfaire.

Min Käre Vof!

Tack för din ovila bref! Du fortär,
jag gläder mig åt från "mina barn" mot-
tagna meddelelser, som äro mig så nära
än bara ord. Långt bliv ej minn
för den nu knappa tidens skulda; men jag
vill ej länge lämna dina öfvermåls öfver-
skådade.

Du frågar, huru du vid uppträdande till-
kännadt gentemot hos kamrater förhållande
såhet i ord m.m. Jag tror att när Gud
vill, att du skall med ord vilna berömt,
kan du också gifva dig ^{det bästa} ordet i sin tid,
hvitthet, så att säga, så annaler sig
af sig själv; och då för den ej tillgä.
Men bekann du ett sådant för tillfället.

gifvet oss, som här intresserad för
dij själv om ditt rätta uttryck och
håll, så får du inskränka dig till
vidare till den allvarliga, ogillande
tydningen, hvilket, då den är i sig
fäst, talar en ganska tydligt och högt
öfrat emot godlosheten. — Det
är sandt, ofta är det vår skuld, att icke,
då det behöfves, en samlingens ord
gifvas oss att tala, sty äro vi äro
närvarandes så tydligt öppna för samlingen
själf; men denna skuld minskas ej dröf,
till vi gå åstad med egna ord. Det
blir dervid: "bättre tige än illa tala".
Att bevara sin hjärta i vidande mitalsthan
i förhåll. till den angifne ondskan, äfven om
vi ej äro kallade att utöfva ingripa
mot den, det är en höjrigt begär.

Du frågar mig om "den gode mannen"
Lundströms skrift. Ja, just ej så mycket
känner jag till den, men har märkt, att

han icke följer med mig i det heligaste.
Det hindrar ju ej, att han kan ha sin
ganska stora betydelse såsom vägbärare
i frögnaderna.

Men blott detta. Skrifvet för
säker dig, om icke du läser, i Söndagen,
då du visst skall finna mitt hem och min
sinn öppna.

Välta välkomna dina föräldrar — Tante
Mamma och Kertel — så och din bröder.
Vinst, när han väntar. Hvar för sig hälsas du
af alla dina vänner, äfven för Dickson,
Oftom är här för att öfver vinkor äfven
frukten.

Din tacksägare

John Serenius

Kära In!

Lm. Morsdag.

Inneliggande sända vi dig fr. Stockholm, där vi nu
s. 4. alla äro samlade, Mor och jag fr. vidare resa i.
Frånvaro, därför vi kommit tillbaka Lördagen.

Hur har det varit när på Helly de här dygna,
i går, dagen efter din afresa, vore vi inrygnadt i
Folge, Pappa kom ej ut, fr. honom kan j. dock
hålla fr. i myse i Arkivet. Alla var s. 5.

Låt oss höra nyt af dig snart... Skärligen
Din bror Ernst.

2. 4 Sept. 1781.

Käre Hof!

En hjertlig hälsning sänder jag
dig, glädjande mig afven till
gen af din examen och att du
deri fick en lön för din tragna
flit under ~~sommardagarna~~.

Låt detta uppmuntra dig till en
fast hopp att hvarest redligt
strafvande är som en utlöde,
hvarest följer en glad skörd.

I morgon är din första skoldag.
Jag önskar innerligt, att hela din
skollid må bli en förberedelse för
en god framtid. Haf Gud för
ögonen och i hjertat, så gör det väl.
Han är dig när, här Hans ord

Om Hof Önskan.

i smärtet och följ den, då
för du lycka, ty Gud lönar
rikligen dem som frukta honom.
Men evighet dig beder

Din moder.

Att Nyhetsbrevet ha deltagit i att
det gick igenom den Leamen och
med Beaktning om Onsdag sändes
en liten korg med gott innehåll
till den nya skolgossen. —
Den får hemtas Onsdags aft. på Tjuil.

Broder Lennet hälsar dig mycket.

Uppsala.

den 6 Maj. 1887.

Min käre broder Elof.

Äfven jag vill som
i förra dagar gifva min väl-
önskade på din födelsedag mor-
gon och sänder min hälsning
här, då jag ej denna gång kun-
de få närvara i hemmet.

Af de snabbt flyende
åren böra vi väl fränst kün-
na oss manade att betänka
hur ostadigt allt i denna värld
dock är, oaktadt så många
här röfäste sina förhoppningar,

ja framför allt hurusom vårt
 eget lif, som ger hvad i världen
är dess värde, oöfverkligen måste
fly i våra händer.

Måtte vi därför i tid rikta
vår blick på hvad evigt blifver,
på de sanningar, som ej rubblas
af tidens skiften eller dagens
vecklades tankar, då skall
äfvän på oss uppfyllas det
loftet: som säger: "Sanningen
skall göra eder fria". - Vår
lifsnads korta lopp må få man
vra till flit och trohet i vårt
jordiska arbete, och skulle
stundom mörken hölja vår väg
och vi ej veta hvart vi skola
vända oss då må vi tänka
på att "si nobis Deus est
prae oculis et in corde, omnia

certe bene evenient.

Detta är hvad jag
har, att tillöfva dig på din
17de födelsedag, för öfrigt

Lef väl äfvän under detta
år och till allas vår glädje
såsom du för det gjort.

Din bruder
Ernst J.

Det är visst att med och
motgång kommer ifrån
den ledande Faderhänden.

Lev väl. Glöm ej heller i
dina hjertas tankar

den kungliga moder.

Stm. Alesjö.
8 Juni 87.

Käre Slaf.

På ju helt visst våra
tankar ofta mötas och där
något frågas mangers gång
hur vi ha det, så vill
jag nu berätta dig hur
vi i går tillbragt vår
Middagsdag.

På morgonen gingo vi med
Elisabeth Uff. som nu sedan
några dagar blifvit en snäll
och trellig medlem af vår
familj till Fiskerudden,
derifrån med Haralds regel
båt kyrkförd till Uckerholm

var aftalad. Som vi
voro en timme tidigare
än afförden, laste vi alla
tillsammans upp på borgen
en predikan. Som blef för
mig och konst den enda
ty vi återvände till stugan
där vi spände upp segeln
på vår lilla båt och for
afver till Skarpa strand
där vi med hvar sin bok
tillbragte den sköna f. m.
andra till $\frac{1}{2}$ 3.

Vår middag äto vi på en ny-
upptäckt plats och sedan
voro vi afver hos Stuarts
och hörde duetter spelas.
(Konst var dock med den
Geyer i vårt tempel). —
I tiden bjöds vi Hülphers

på en liten tur till häusen
i Fredriksborgsskogen, der
satt oracks och vi under
tröstigt och jag tror gäst
utbytte några salnedgångar
i Trälhafvet.

I dag äro vi åter i vanligt
arbete — konst är mycket
ansträngt — lägger sig ingen
ingen man före 18 och
läser hela dagen utom mål-
tiderna. I dag & dagar till
skan han tentare på Dalen
för H. ?

Här blaf. du vi ju och
tänka på honom till den
besta och innesluta honom
i Guds nådelse att
han må få sluta sitt
dryga arbete med glädje

Anna sjöng sina vackra sånger.
Till gästerna hade Fru H. dubbat
ett skiltord i hagen, där vi
alla Auesjöbor samlades.

Auesjö d. 13de Juni
87.

Älske Staf!

Några spåttur ha ej kommit
i fråga då det varit mest
tadels stormigt ute men lugnt
i Stagen.

Lefvål, käre Staf - jag sänder
dig till afsked den lilla vackra vers
som Pappa i sin ungdom fick af
sin bröder Gustaf:

Kom lät oss skynda fram
Till Guds dyra Lam.
Och kom om förhoning
och att han tar sin löning
I våra hjertan
Ty då är smärten
afsmunnen - Himmelen fyllen.
Häls. Nyh. Trossigt hjerteligen och
med öfver öfver hälsn från din moder.

Det är i morg 8 dagar sedan du
ankom till det goda hemmet i
Lagred och jag tänker du vantar
nu något meddelande från oss.
Mina tankar äro nog ofta hos
dig och om jag dröjt att skriva
så har det varit i hopp att
kunna samla något af inner-
sta för minn bref. Läsande och
beaktande af det som rör det
högsta och oförjargliga är ju
ett medel att väcka tankar,
som äro af något värde. Tyvärr
kommer jag mig ganska fattig
och nu får blott en hjertligt
innerligt helaning och välkomnande
från Mor och Bror ersätta för

dig hvad dybt brevet

Ditt första brev kom i går hitil.
Ditt följande af det viktiga, du saknade
berätt jag mig i dag om Lilla Staden
och afseende det oannorlunda
af hvad du onskade.

Skade lof. måtte du kunna
af helt hjerta omfatta hvad
du får att emottaga under
denna tid. Du är lycklig att
kunna betro dig fullt åt din
lärare och weta att i alla dina
hjärtas frågor har han erfaren-
hetens mogna bevarande.

Närute på Åsby har denna
vecka förflytt under slutt
arbete. Enst läs 6-7 tim.
dagligen - dessemellan tar
han sin fläkt att förmå sig

med. Då jag hvilar ifrån de
arbeten, som hvar dag medför
läser jag en bok. jag läst från
Sturta af en Professor Petersen,
som behandlar den nya moral
eller rättare upplösning af en
moral, som senare tidens för-
vanta idéer lyda på. Boken
är ett mäktigt wapen mot
förvirrelsen. Jag meddelar
enst samtalsvis under våra
miltider hvad jag läst.

I söndags var Anna Norrman
här oss och vi läste - på
en nyupptäckt favoritplats -
var god. Damer. och
middagstid kom morbror
Jules de afven Kulpheus
på eftern vare med oss och

Har ju Avesjö ar nu så tyst
som om någon vore sjuk i
hemmet. Ernst läser nu
nästan afbrutet, med blott
några få korta afbrut da
han går framit Skaggs vägen
eller binder upp några frukter
träd) och vi andra söka
ha det tyst omkring honom
så mycket som möjligt. vid
maktiderna utlyte vi ju
alltid en och annat och
få vi då höra igen hans
glada stämma, men flöjt
och Orans få en kvil.
Vi vänta Elisabets Upp
i morgon och ämnas till
bringa middagsafton
tillsammans med Huißers
och Sturcks ju Skonpa-stu-
den, der vi för brukat lunda

Avesjö Fred. 20 juni
— 87.

Älskade Llef.

De andra bref kom i går
och jag vill icke vara sen
att svara. Det heter ju med
säkerhet: låt icke gräs växa
från den väg som bar till
din äran.

Inom en tvenne veckor gånger
af de få, du får äga med
din lärare; såskade Llef. jag
gläder att tänka att du vill
geva din hjertas tro till hans
ord. ty det är bepröfvadt kanske
mer än de flesta människors
genom hans stora själrik-
dom och hans sunda

och rena lifserfarenheter.
Gäfvorna och uppgifterna äro
ju så olika i denna mang-
faldens värld och den ena
för hvar och arbetar i så
olika värf med en annan,
men lycklig den, som genom
sin utrustning och sin val
får det kavet att omfatta
de högsta lifets frågor
— de som ej sluta med tiden
och den nådan, att kunna
meddela på ett värdigt sätt
sitt ewighetslys och värma
att medmänniskors hjerta.
— Jag har tänkt blif att
det vore nyttigt och afven
af intresse för dig att få
någon bok till att läsa
på egen hand i en annan

stund, som behandlade Christo-
frågor — något brevvis de böcker
som läses för sjelfs undervisning.
Du har egentligen ingen sådan bok
med dig och det vore af värde
att höra hvad Tjänstest här för
recommenderade.

Det har stor betydelse det man
läser icke för någon upplär-
ning eller för blott kunskap
utan som en näring för
själen och blott inför sin
Gud för att vara bättre
Honom och tacka Honom.
Jag tror det är i sådana stun-
der det inre umgänget med
den Osynlige Värmen bäst
afven och den inre människans
tjänster. Ja, hvar ligger blif
med att tjena dig till den bästa

Ernst har skrifvit till Ham. ^{skad}
ang. sin Tentamen men ännu
ej fått svar.

Han tycks vara lugn i hoppet
om god utgång, men för min
del berömer jag allt oro för
 honom, som blott kan bli stödd
genom öfverlåtande af Gud af
hans sak. Den är ej öfverstyrd.
Hans arbete nu är strängare
än jag någonsin hos honom
sett. Ma' det för utvignelse.
Tänk och derpå du broder
slaf. —

Skrif nu nästa bref om
du vet när eder confirmi-
tion blir, så att jag har
tid att ståa om för min
medresa. Jag bärmer det så

dyrbart att möjligtens för oss
några dagar på Tjerner för
dina högtidsdagar. För du
jag kunde få bo i samma
gård, där du nu bor, så att jag
ej besvärar i den säkerhet upp-
lynda prästgården?

Nu ej mer i dag.

Efter flera kalra regndagar
som dock utträtt en gäst
verk för oss hosute skinner
nu solen i full glans.

Torvald alshede Elaf.

från

Din mamma.

P.S.

Beskriv dina ljusgrå yllekläder
så mycket som möjligt. Se till
i tid att du har rena brögar.
Da jag kommer tar jag med mig nystrubben.

nu i 14 dagar varit nästan
utan afbräck hela dagen och
halften natten (ihland till 3)
och i går f. m. var han
ännu ej färdig - och dessu-
tom audelso uttröad och
lucksam. Någon ändring
sagde han ej förstå i
Tentamens-dagen - men
så som Prof. bref. verkar
af en hindelse så i tidan
ej lmit afrest.

Ålskade Hof. måne trons
Gus af Guds Ande Lärdes
inom oss att vi må få
den fruktbarliga glädjen
och taga av af vår
Faders hand.

Den Mamme.

Auerö. Morgon kl. 5.
af den 3de Juli 87.

Kari Hof. -

Jag är nu i tidiga morgon-
stunden ute på vår luala
späverande far att sända
dig några ord från min
och även vår dig tillgifna
hjärta. Vi ha nu Pappa
alor hos oss och hans
ankomst firades med
en vacker blomsterpyntning
i hemmet. Som Anna Stuart
och Elisabeth gemensamt
arrangerat. Vi hörd nu
litt närmare om dig och
dina förhåanden. Jag säger
som du: kunde du blott

göra dig till goda fient
del du nu inhämtar och lik
som upptaga del som en
lifskraftig såd i hjertats
aker.

I din lilla komratbröts är
ju naturligt att någon liten
ojämnhet skall förekomma
samm afverant i lifvet
afren i de bästa förhållandena
har gäver just att blifva
segrare inom sin eget brist.
Farmor sade på sin dödsbädd
nu förstår jag att vi skola
blåa ålaka, ålaka, ålaka. —
Ja! Gud lofva oss den
kraft att kunna göra del.

Nu kan slaf skav de för
hona om broder broder

att fester hans Fintamer var
af Prof. Hamm. skriftligen
beständ att försäggas från
Dalarn i dag — så ligger
han dock helt lugn i sin
kammare och barmner att
förbli här ännu till nästa
anstag. Vi hade neml. i
går afton — mötet från
Prof. att brist af bunn
för komma förrän onsdag
i nästa vecka.

Den här händelse var således
samtkomsten och jag hoppas
att brist lifsom jag den
ser en af de goda Guds
skickelser, som mota våra
kärar om Hans välsignelse.
Den uppröf var i Lammig
en stor gästa, ty brist her

Lörd. eften. 17 juli 87.

Små mörkade barnhufvuden
ha nu sakat sin lugna sam-
ma "edra" buddar en liten tid,
Det har varit Stig och Gunder
Tischer, de yngsta barnen till
den olycklige familjefadern.
Fru A. var en dag bjuden till
Stuarts med 6 barn. 3 hvar-
vades i vår stuga öfver maten
och de de minsta piltarna bör-
jade gråta de återförd till
staden skulle ske, besluts att
de skulle stanna hos oss till dess
deras moder funnit en liten stuga
för sommaren. Hon har nu väl
skatstugan invid. Ureta och i
morgon flytta de dit. —

Småntid ha de små varit barn-
hjelpare med råförmij och
annat af våra arbeten härute.

Åskada slof! —

Det är nu Sabbatshvilt och
jag vill nu samtala en stund
med dig. Vi ha i dag gjort
den vackraste färd till
Verners kyrka, hvilken vi
genom sin omvållning och
skönhet och genom sin
goda mål aldrig blir lång.
I dag predikade Hauberg
— men icke samma B. G. som
förr, utan en ny vind och
en verklig andkraft för-
des i hans ord. Pappas lik-
het var oss, var frukt beläten.

Den djupa sorg, som hvar
af oss denna man, i det hans
enda son och den sista af
hans barn nu förtäres i unga
år af döds sjukdom, denna smärta
har säkerst på ett djup i hans
hjärta. säkerst har han sålt
trost och den sanna trosteboken
och finner kanske rik ersätt-
ning för det han förlorat
och måhända skulle det gif-
vas honom att fostra barn
för den ewiga werlden i
hans församling, som skulle
omgifwa honom en gång med
wälsignelse och fröjd.

Vi wäntade som vanligt
upp till den lilla kyrka-
gårdsarån, som vi mer
och mer öfver och vid.

bakslutningen vid stegen
intill Södermans bron slaga ut oss
ner att intaga vår wägbrost,
och sedan gick det för sig
huru till oss.

Ser skildt lyftlig hämnas den
stilla Söndagseftermiddagen, då
den afslutade veckan haft
ett synnerligt arbete, hvar
helt nu varit färdig, då förut
den påsante höskörden vi
i går hade en björning för
Riksarkivet. Fröj. Rosen och
Linné. Nordgren ha med orolig
när det af en beu harat
några dagar - men afwen
för andra gaster skulle de
ha funnit i den och brust
sanger uppe i östra kammaren
under någon vecka. - för

Elisabeth reser om Onsdag
och i början af nästa vecka
tänkte jag få besöka mig till
min resa till Tübingen. Jag an-
nade om intet hinderande in-
träffar, så komma från ons-
dag afton till er, men möj-
ligen blir jag en dag på
Mossberg, hvarest utgår i
slutet af denna vecka. -

Frederik Morg.

Sedan jag uppkommit från min
brevundriggörelsen till följande och
anordningar för och dechagerade
en liten afskedsbrev. för
Elisabeth, der vi blott hade
Mitina, Anna och Hilphus
huru till gästerna ute på en
skär, der vi hade kaffe
och bräck och hvarest
vi i hemmanen förre

mot midnatt — — sonder
säg dig nu i morgonstunden
en innerligh besked min kär-
aste. Hur gång tanken
gör till dig gläder jag, ty
du lever i en god lust-
streck, där du får erandas
den högre världens flöster.
Säg mig också den vilja är
att emottaga det du utsälar.
Gud gifve dig mod att
beslutas i sanningen och
deri sinna lyckan.

Gifve Gud dig beröms dyra
gifve du glöm ej den
moder.

Pappa, bror och afryga
hvarvarande hela dig
mycket.

(14) Rikshuset
Stockholm
d. 23 Juli 1887

Min kära Elaf!

Harmed vill jag under-
rätta dig, att Mamma ännu
afresa onsdags morgon, så att hon
samma dag eftermiddag är att
förvänta till Maholms Station.
Under denna Färd är Tjänstest-
karren, så att han är snäll og
afhämtar ^(hennes) henne från Stationen,

Säg himm ork, att den tyoga
boken "Grundskaden" kan han
behåva, om han så vill; jag har
bestäut att det till för min räk-
ning. Det andra tyoga arbetet har
än ² ännu ej kommit hit.

Gud vare oss med dig;
hans Uaf; det kommer nog
saknad att iika någonsid
din konfirmation, med mitt
hjärtas valörshan och bön är
jag dock hos dig.

På lördags går allt för
jimmu gång. Nu är nog hoppas vi
nu få helst du välkommen
till dit. Din pappa

Helst hjärtligt Farbror Jönsson.
Tack för sista besöket och den
Kinnelans-färd!

Billet de Correspondance.

Min kära Elaf!

"För efter rättfärdigheten, guds-
ligheten, tron, kärleken, tala-
mod, saktmod; kämpa en god
Trons kamp; fötta evinnerligt lif
Tiu tviflet du ork kallad st.
'Feil vare med dig.' Tins pater
10/4 87.

Fläms hälsar vi jätt vid bord
af te han såsom upfarenhet
redan fått på sin del och låta den
från växa ut efter sin natur och lag,
som vi så lik renopphämt, då han
intressen och skaka på njuta af dess frukt,
när det en gång blifvit till en stort träd,
ja redan beskuren, ty till dess växtande
hörs vi en anticipations-^{mottag}ande
hord som egentligen hörs till en
kommande tids upfarenhet.

Denne helning må nu och gäva
dig efter din skälning och ditt behof
och nu farväl!

Fader Lenn

E. W. Bergman

Sie sih en varm helning från oss
både gemensamt.

Stockholm d. 9 Feb. 90.

Käre Elaf!

Fläms och jag vilja språka
lite med dig skriftligen, men min
begäring i detta hänseende går tna,
när i Svedelii riktning för öfugt lans
comparaison, så att jag just inte vet hur
jag skall säga, när jag redan tagit till
pennan. Du får därför då ursäkta att
smärskat bli detsamma; du ser dock min
besvärighet och det har vi alltid för
vårda att få byta ett brev från hemmet
och då Mamma i dag skrifvit till
Lust, skall du väl ej blifva alldeles
lång. Jag anknypa mig då till din
senaste brev, som vi öfrens var fläms

Lid mig och vill du uttrycka min tår-
fröjdhets öfver att du nu kommer
in i ett arbete, som är för dig uppfrisk-
ande och lärorikt. Jag minnes ännu hur
alltid nya insatser till friskt sam-
språk och utbytte färbör Gustaf och
Lud. Venndal dagligen hade vid hem-
komsten från laborationerna. Och när uppe-
håret var för den tänkande andan vid
iakttagelserna inom hemmets värld en
utveckling af tankningar ifrån en högre
värld, kom på sin julaft studium alltid
behöfven vara förgifves. Men för-
tyglighet mådde du iakttaga vid exe-
rmentationer, ty dels kan man då göra
med gylliga saker, dels kunna relä-
teras till springa och skida och omfä-
lja. Hvar knappadeln värms och
här en dag kan i Hls. då hemmet
Söder på detta sätt förbåda en öfver

genom flörens från en smidningsande
reiser, hvar till afloppens vana tillslutna.

Så. Kan du dig då här att min
lilla öfver om Wasterbotten veckliga
hemmen att intas i historisk tidning,
hur det var mycket betecknat. Kan du ännu
annars haft någon vecka?

Här i hemmet är mer än vanligt
lyst, då afven Hilda är hemifrån på
sysselsättning; hon lär dock i morgon vara
att hemförvänta.

Heltas Erust och så honom att
han bör låsa sig till haft af Bibel-
föreläsning, enär det innehåller en
och annat om Nya Testamentets nyaste
öfversättning, som han bör veta vid tentamen.
Så honom och från mig att han ike
bör lemna rum åt triflets ton-
derständer tankar, utan visa den
tillsäker, därifrån de kommer, och i

24/2 90.

Broder Elaf!

Då Carl i går morgne nämde för mig om din och hans ädelmodiga plan att låta en präktig sparkstötting komma flygande till mig ungefär såsom en stekt sparv i munnen, ville jag först ej tro på denna sagolika berättelse utan hellre taga alltsammans såsom ett litet vänligt skämt. Jag fick emellertid klart för mig sedan, att det var allvarligt ment, och skriver därför dessa rader.

Hjertlig tack nu för den stora vänlighet, som tog sig ett uttryck

på detta sätt! Men Elov - tag
ej illa upp, ber jag dig, att jag ej
kan mottaga det frikostiga anbudet.
Skälen vill jag ej närmare skildra
men de äro för ^{mig} fullkomligt afgörande.
de.

Blott ännu ett. Carl nämde i sam-
ma sammanhang något om min lilla
Ålandsfärdshistoria. Jag ville der-
för säga, hvad jag trodde, du visste
förent, nämligen att jag företog och
fortsatt detta arbete i främsta rum-
met för min egen skull och emedan
det var och är mig själf till stort
nöje. Om sedan mina kamrater
kunna hafva någon glädje deraf,
så ökar detta naturligtvis min egen,
och jag ber dem då mottaga en hjert-
lig tack för godt kamratskap under
färden. Så är det med den sa-
ken, som är en sak för sig.

Nu vill jag hoppas, att du ej blif-
vit ledsen öfver hvad jag sagt, utan
att vi äro fortfarande lika goda
vänner som i Lördags - nej, ännu
bättre! Med hjertlig tacksam-
het

Din

Fredrik C-n.

hvilken oförvarende der kommit att
hamna. Jag skau vid froda till
färr skicka den med farbror
Gustaf, hos efter den hos honom.

Med en tack till eder både
för all hyllsvänlighet.

Pater Tums

Helsningar från Mamman!

Vi hafva nu en spektakulär till
Avesta, som om söndag skau vara
ut dit.

Staden d. 21° Apr. 1890

Min kära Elov!

Hemkommen ville jag sända
eder en hälsning hemifrån och
ställer jag då dessa rader till
dig, då Ernst genom sin befr-
velling med Mamman ju ändå
oftare får byta brev från hemmet.
Elsis gäva ju också dessa rader eder
både. Min skrifvelse blir emell-
tid färdig på innehållet, men den
afren ej heller att vara annat
eller bjuda på annat än en

vänlig hälsning. Den kända,
som afskedet från eder i Uppsala
framkallade, var: Lyckligt för
gossarna att vara "tå bröder".
Den verre rann om, och i sinnet.
Se, huru godt och gylligt är det
Bewara detta inbördes förtroende
för hvarandra och brödraskap
i denna kalla värld och kraftigt
skydd hafven i dermed mot
friestående pretensur.

Jag hoppas, att du vid den
forcerade läsning du tillämnas
för nästl vecka vet att iakttaga
nödigt afseende på hvad hälsan

fordran, så att du emellanåt pau-
serar och hämtar dig frisk luft.
Försumma icke att om morgnarna
bestämma till frukosten 2^{ne} lockor,
sag att er hvarandra.

Jag talar med farbror Gustaf
från vägen med hit om lämpligare
stätt för ^{bedröfvandet af} dina medicinska studier,
han ansåg i alla Uppsala vara
lämpligare för dig, hoarom vidare,
när vi råkas.

När jag här i Stockholm
skulle taga något ur min friska
fisk jag tog i en sylt, som jag
igenkände såsom eder förtäring,

naken, men det är mycket
intressant.

Som du torde veta, är jag
nu trädgårdslär. Det är
en ganska angenäm sys-
selsättning, mycket omvex-
lande. Jag vet intet yrke,
som skulle passa mig bättre.
Trädgården vid Käf-
lås är mycket stor med
vårthus. Utom trädgårds-
mästaren och drängen, hvil-
ka jag vanligen åtföljer,
arbeta där 9 à 10 män, omkring
5 kvinnor och 4 gossar.

Expeditionen är ganska
livlig, sått mycket gröns-
aker och krukväxter af-
sändas till Panten (vid Mör-
sby), Stenstorp och Hjo.
 Dessutom ingå ofta beställ-
ningar på buketter och

Käflås den 4 juli 1890.

Däste Elof!

Som jag länge föresatt
mig att skriva till
dig, vill jag nu sätta
denna föresats i verket.
Du torde vara i Öre-
grund nu, men om jag
ställer brefvet till
riksarkivet, får du
det nog.

Du har väl trefligt
ute vid sjön med seg-
ling och dylikt? Läser
du afven nu på somma-
ren? Jag har fått Cle-
ves lärobok i kemi, men
för närvarande kan jag
icke egna mycket tid

åt den. Utom krållarne²
har jag blott en timme
ledig på dagen (matraster²
na ej inräknade) och den
behöfs ofta för botaniska
sällsamtningar. Nå-
got nytt har jag icke
funnit, men jag hjäl-
per en gosse, som till in-
spektoren, hos hvilken
jag är inackorderad.

Mitt rum är i stora bygg-
ningen, en slottolik gård
såsom de stora herrgår-
darna kring Stockholm.
Egendomen tillhör stats-
rådet von Essen. Famil-
jen är här, men icke stats-
rådet själf. För en vecka
sedan kom han hit på
besök på genomresa till
Kristiania, där han när

varit vid mottagandet af "der
Reisekaiser". Det var verk-
ligen något afvesskande
att ingen frammande re-
gent förr besökt Kristiania.
Doligt att det nu sker norr-
männen så pass rättvisa.

Här i byggnaden finnes åt-
skilligt af intresse att se,
såsom t. ex. gamla målning-
ar. Karl^{XII} med familj, Karl^{XIII}
till häst samt förfäder
till statsrådet. Hans fa-
der var general och deltog i
finska kriget. Här är också
bibliotek. Där står en gung-
häst, som här vara skänkt
af Karl^{XIII}. Möblering-
en är till största delen
gammaldags, så att det
är riktigt underligt att
träda in i de gamla ge-

att man härvid å ena sidan måste fordra
något men å den andra ej för mycket.

Med en person, hvars talersätt, åthäfv-
vor och dagliga (för att ej säga: nattliga)
lifverne ständigt måste sår mig själv
eller kanske delvis äfven fresta mig
i en eller annan svag punkt i min
karakter, kan jag ej ingå i ett verk-
ligt godt kamratskap, det är min tro.
— Men å andra sidan ^{anser} jag, det är
för mycket att fordra, att han t.ex skulle
ha lika starka kristliga tendenser, som
jag själv kanske varit nog lycklig att få
mottaga. Och så äfven i andra saker.
Jag kan ^{säkert} ~~nog~~ få mer nytta af en kamrat
som ej är så precis lik mig i allt utan
~~delvis~~ kan vara mig en slipsten än af en,
som instämmer i alla mina tankar och
ord.

Sålledes: en kamrat, som i det stora, ^{men ej i alla detaljer}
lägger åt samma håll, som jag i afseende

Gäfersnäs 3/9 90.
Elen

Broder Elof!

Föret och främit kan jag helse dig
från Dalarö, Selldéns villa och dess öfre
vånings sommarväster, hos hvilka jag till-
bringat ^{nåra} tre trefliga dagar, innan jag for
ned hit. Jag kom dit Fredags middag
och reste Måndags morgon för att fara hit
på samma gång som Sante Emilia K.-d.

Att du har en snäll Mor och en snäll
bror, torde jag ej behöfva försäkra dig. Knap-
past heller, att Dalarö ~~är~~ i många afseenden
är en alldeles utomordentlig ort. Men du kan
här af förstå, huru jag hade det! — På Fredags
e.m. hade vi en liten bris, för hvilken vi gjor-
de slag bortåt Michelslandet och sedan genom

Aspö sund, förbi Getholmen ned till Sande-
mar, der landstigning, parkbeskådning och
krusbärsätning vidtog. På quällen ställa
läsning hem. - Lördags e.m. rodde vi den
Mor och fru Almqvist till en vik på Genbåtes
nordöstra sida, der jag fick visa Ernet åtskil-
liga jättegrutor.

Men det var egentligen om något annat jag
skulle tala. Vi samspårade en kväll om
medicinska studieförhållanden och järskildt
om vigten af ett godt dissektionskamrat-
skap. Har du tänkt något på den sa-
ken? Du vet, att vi på Anatomieum ar-
beta två och två. Hvar och en har sin
kamrat. Dessa följas nu åt ganska länge
som två parhästar så att säga. Arbeta he-
la dagen vid hvarandras sida, läsa tillsam-
man och komma naturligen äfven utom
det rena studiearbetet i rätt mycket utby-
te af många olika slag. - Det är
klart, att det då är af stor betydelse

både för ens studier och ens öfriga
lif, att man får en bra dissektionskam-
rat. - 1. Han bör vara flitig. Jag
har sett, hwartill motsatsen kan leda,
hur den ene kamraten ^{oupphörligt} kan få vänta
på den andra och lida på många sätt
af hans slarf (Sjelf hade jag en utmärkt
flitig och snäll kamrat.) 2. Det är bra, om
hans läsmetod ej är allt för olika ens egen
så att man ej behöfver gå i sär och sätta
sig i olika rum utan kan ej blott disse-
kera utan äfven läsa tillsammans under
nyttigt utbyte af tankar och iakttagel-
ser. Det är af stor fördel både att höra
hur en annan uppfattar saken och att
lära sig på ett klart sätt tala om för
honom, hur man sjelf funnit den.
3. Det är af stor vikt, att det är en ^{person} ^{hvar}
uppfattning af livets viktigaste frågor
och hvars dagliga lefoerne ej står i ren
motsats mot ens egna. Du förstår

Stockholm 1 Nov. 90.

Måns Lof!

Med anledning af den
kanke ännu förestående kallation
du och dina kamrater enligt plan.
sed hafven att hälla för edra
äldre kamrater vika jag gifva
dig en godt råd att vid lifvans
endast oaktadt begagna dig af
spirituosa. Naturligtvis komma
många att förelä bruskat. Physika
mat en "för myskel" här vid lag att

så blott smutta på glaset och
håvial handla med bekvämlig-
het, hvilket icke kan annat än
gåa en god och hellsamt in-
tryck på kamraten. Men ser du
du handlar efter grundsatser och
för du ligger på baten liksom
helt som någon standpunkt.

Jag anser att du bör med tack-
samhet mottaga Fredrik Larssons an-
bud att deltaga i denna söndags-
eftermiddagsamman. De äro arliga
och redliga ungdomar och hos
Fredrik finnes icke något synligt
och pyntligt, så att du icke kan
fäukta för något skymtligt
väpnat. De behöfver nog och värma

dij vid goda kamraters ideala
thufva. Jag tackar smott
denna anbud, en jättes dukomman-
g så län.

När du kommer Enskede eller i
här kommer med medlagor,
då Nollins församling kyrkans
lutaris, som står på Enskede
hylla.

Med hvarlig hälsning till
Edra båda

Peter Toms

Stum d. 6 Febr. 93.

Min kära Elaf!

Det var med en viss häpnad
jag hörde din röst i Telefonen
om din välbestämmande, som du hade
dagen, men med glädje öfver att
du undslappit den farliga sjukdomen
vissligen en anledning till fröjd.
Säg dig om vilken tillvaro du
du inte öfverlastar magen med fett
och kändsmatta ämnen.

Wif. Hermannson har i dag varit
hos oss till middag; han har siges
 varit mycket orolig. Mamma

besöket honom slufd i följande och
fann honom i en mycket bedröfadt
Stämning, alldeles förgäten i
händeln af att hafva ifvergifit sin
Gud, varit honom obrogen, ja
nått förtuflans rand. Mamma
kunde dock intala honom nytt
mod, att på nytt fästa om Guds nåd,
så att han nu alltså kände sig
mycket lugnare. Men nog tygde
det honom en varning att icke
hade bort de intyget man fått
af Guds barmhärtighet. Tag dig i
akt att icke ingå på de af Herr
mannen uttalade idéer om ertel-
tiska nöjen, som sedan kunna
lemna kännmärken i själen, och
mirakel & åpen om du & kan förtä
dem, de Guds mans skriften,
hvilkas vande därför & är ringare,

att vi ännu & hafva förtä för dem.
Herrmannens djupa smärta
har så oss till hjerta och är nog
Guds mening dermed att den sken
vara som en predikan för oss
våra hjerta.

Med en hjertlig hälsning till
Ernst från

Eder W. B.

Mig till det enda hälsar,
Som Herren Jesus Kristus lät,
Och enamt all min tro är värd,
Och välfärd blott förvärd.

v. 4. Min svaghet stärk, med makt bistå,
Att satan mig ej fälla må,
Ej världen mig förföra;
Och med min ande vitna bät,
Att äfven jag bland armar stå,
Som Gud vill saliggöra.

v. 5. Jag känner mina synders bät
Och litet vet hvad bedjasfar,
Hvad gagnar eller skadar;
O kraftens Ande! bed med mig

Och gif mig suksam innerlig
Till Gud, som Gud och Fader.

v. 6. Intag och mig i ditt försvar;
Du äre i dina händer här.
Min onda häg förvandla.
Hvad jag har syndat gif mig till;
Den ärlig bätting gör vill,
Den vill du mildt behandla.

v. 7. Gif lycka, Gud! Till goda verk,
Befrämja dem och viljan stärk
Till att hvad dig behagar.
Mig tillvänt gif i kraft och nåd
Att troget följa dina råd,
I alla mina dagar.

1. 8. Tills värdigt bruch min lifnad stes
Af tiden flyktig, fast på dets;
Mitt lif för Gud må vara.
De komma, höstens mulna dar,
Och domes kommer, då en kvar
För hvarje stund skall vara.

1. 9. O! Höstens Ande! stå mig bi,
I all den sorg jag kommer i;
Förtär den sista stunden;
Stå då jag nöjd ut tiden går
Och af din hand min vika får,
Vid stoppet mer ej bunden.

45-94.

En bön med och för Elf
från hans far.

N: 138. o. 1. Ach, helge Ande! till mig kom,
Från värld till Gud, min häg vänd om,
Din egen lät mig vara.
Lät ordet tala till min själ,
Låt mig förstå mitt sanna väl
Och nåd af nåd erpara.

1. 2. Vägled mig till din sannings ljus:
Upplåt för mig din Lärare
Och böj mig till din vilja.
Från alla synder tvä mig ren;
Jag vill ej längre vara sen
Att mig från världen skilja.

1. 3. Förtäna, nåderik och blid,
Att jag af hjertat all min Tid,

sig bonden krossed og betegnet
Tis hans fæder, fættede honom
med bde handene og sagde: Må
aldrig den claye vandes, da du
og jeg skues en enda øgublick
alshieris, ty dig forutan som jag inte
får.

Ur Fäderna i Ross-shire

17/2 95

Med vänlig hälsning
E. W. Törn

Stam 1. 16 Sept. 95.

Käre Elaf!

Det var för mig något öfver-
raskande att din kassa redan
tagit slut efter senaste re-
missa. Jag kan väl för-
stå att en eller annan ut-
gift tillkommit, men vi
dock påminna dig om att
sparsamhet är en dygd, som
väcker till lif och frojder
andra dygder. Mången myn-
dom räknar för karlavälsket

att vara sig "liberal" med
penningar. Men att låta
hvarje tveksamt utgift
undergå en inre beprövning,
om den för till de nödiga
eller ej berättigade är
en visshet, så mycket
villigare för dig att iakt-
taga, då du nu i en rik
aflägsen tid får uppgiften
att sköta saken för hus och
hem.

Min utlägg för dig i
klarna de nu sammanräknade 100
uppgiften för året till 955 kr. (utom
87 kr. utskänkt för dig och din
i Jan.)

Mamma, i dag i skolan
till skolan, helar dig hjert-
ligt. Din käre far.

Stockholm den 29 mars 1877

Hon medelne kandidat^{en} E. Bergman

Från häradshövding Almén
i Göteborg har jag emottagit
en kallelse för eder att del-
taga vid bröfvetekning den
2 nästk. april efter aft. 7. A.
Anffort; och tillätn jag mig
anhålla att I villen å öfver-
sända afskrift Textens be-
vitnad alt delgäfnings be- vis, hvar-

efter detsamma kunde mig
återställas under adressen justie
ombudsmansexpeditionen (Riks-
gäldskontoret hos Riddarhusen).
Vore önskligt att sedan mor-
gon mandag Ni ville ex-
pediera det önskade.
Respektfullt
Otte Sollenborn
vice Rådeskofding.

Rådgångsfuamakt in blanco
for minnchaparen eller den han
i sin ställe förordnar. ~~Just~~
Kännande sig ombudet lyfde
åtgållan. 9

Stockholm d. 30

Mars 1897

Hof W. Bergman

Uppsala den 1 okt. 1897

Käre vänner Ernst och Elov Bergman!

Et hjertligt deltagande får jag uttrycka i anledning af den djupa sorg, som plöteligt träffat Eden! Äfven får jag uttala min egen saknad af den högt äktade hälsanbäddade, som sedan mera än två årtionden visat mig mycket vänlighet och välvilja. Med den svåra sorgen förömmar sig dock ^{af oss} för de anhöriga helt visat det hufvud intrycket deraf att den bortgångne själf lefvat med sitt hjerta i evighetens värld, hvarest han nu ingått, så att för honom själf har icke döden

Ännu plötslig - varit någenting frukt-
lösverdt, utan ett ingående till
~~hjärt~~ andens samma hem.

Gud gifve Eder och Eder moder
hugsvalelse i den bittra saknaden
och sorgen! Jag beder om min hälsning
och hjertligt deltagande till Fru
Bergman. Hilma hälsar likså-
des hjertligt deltagande Eder moder
och Eder.

Disputationen uppskjutes
tills vidare. I hafven väl genom fö-
ren Astriks försorg fått bud derom. Hon
var vänlig och lofvade telefonera
till sin fars bostad i Stockholm och
bedja jungfru derifrån gå till Eder.
Disputationen. Det upskade exemplet
får sitta kvar med anslag deröfver,
att disp. uppskjutits tills vidare. Jag
har talat vid Rektor om saken och
givit bud till Decanus och fakultets-
opponenten. Närmare underhand.

ting får sedan ske) när disp. skulle
kunna äga rum.

Tillgifne vänna
J. A. Ekman

Gbg. 22/12 98

Kära syster, Sof och Gertrud!

Vi sända eder härmed en
hjärtlig julhälsning. Vi firar nu
allareden för tredje gången jul
i eget bo, för oss är det den första.
Skönt känns det att ega ett hem, när
alla andra sluta sig ihop med de
sina och tända ljusen i sin gran.
Mor, som är ensam, får jag sär-
skildt tänka på. Vi skulle gärna
rest till Stockholm, om vi haft
någon utsigt att kunna göra henne
någon glädje därmed. Men jag

Tror ej vi skulle kunna det. Hon
har ej varit så lik allt sedan vis-
telsen hände, och hennes bref
ha ej varit som för eller gläd-
jande att mottaga. Orsaken förstår
jag ej rätt. Ingen som haft föränd-
ring i våra känslor mot gamla Mem-
ma förefinnes naturligtvis eller ha
förefunnits. Ej heller ville vi nå-
got annat, medan hon var här,
än god henne trefnad och glädje.
Jag kan därför ej rätt förstå grunden
till hennes misstänning.

Jag har ej skrivit detta för
att be Er tala om oss med Mor,
det tror jag är bäst låta bli, men
därför att jag anser mig skyldig oss
själfva att låta Er våra närmaste
veta hur det hänger ihop, samt för
att anbefalla gamla Mor åt Er om-

vårdnad. Jag kan ju, åtminstone
för det närmaste, ej göra något
för hennes glädjande. Det är redan
förgåfves försäkt.

Jagen vundligt emot de små
gulpräsenterna en memoriam nostri.
Bokladdt till Gertrud ad af Fröde-
borgs egen tillverkning.

Seder Smot.

Söndelge den 4 Jan 1900

Käre May!

Mycken tack för eder vän-
liga inbjudning till Söndelagens,
men för mig är det alldeles omöjligt,
att komma. Sedan början af Novemb.
har jag haft en af minas onds anfall
och får tillbringa minn dagen i min
Sjukstol.

Amalia för de åren ej komma
infrinna sig, ty vi ha sedan en tid
Maria med sin lilla dotter hos oss.
Maria har också sin Bua och går med om-
bundet husbond och får ej gå ut för en tid.

Särfor en hjertlig hälsningar
till Gustaf från Amalia och mig
Din gamle skräpige Farbror
Emil B. m

Källvik 21/6
1901.

Käre bröder Elof!

Jag skall tacka dig hjärtligt
för ditt bref i dag; dina ord i Stock-
holm voro nog tunga att hörd,
men nu kommer jag ej att tänka
på dem, när du tager dem tillbaka.

Hvad mig beträffar, söker
jag uppriktigt bekämpa de ansatser
till girighet, som väl finnas gömda
hos alla människor. Ty jag tror, att
girigheten, d. v. s. begäret att bli
andra för att själv få så mycket
som möjligt af denna jordens goder,
blott för ors i olycka.

Jag kan därför med godt samvete
 be dig vara fullt lugn, när du
 hör att jag går Mamma till handa
 i hennes penningkotsel. Jag an-
 ser det vara vår sonliga plikt att
 hjälpa vår gamla skriplega Mor
 på hennes tunga euketid. Hjälp
^{skaffa mig} ~~skaffa~~ jag ~~naturlig~~ ^{o bråttredigt} ingen som helst
 profit därför ja det skulle tyckas
 mig lumpet att tänka på något
 sådant.

Äf allt hvad jag set i Mam-
 mas anteckningar och räkenskaper
 förstår jag, hvad jag och förut visste,
 att hon förfar gent emot oss båda
 med den strängaste opartiskhet,
 ja rent af minutiös rättvisa.
 Vår ekon. framtida kan därför ej
 ligga i bättre händer.

Hej!
 Helt naturligt!
 Helt naturligt!
 Helt naturligt!
 Helt naturligt!
 Helt naturligt!
 Helt naturligt!
 Helt naturligt!
 Helt naturligt!
 Helt naturligt!
 Helt naturligt!

Jag skriver detta, för att du
 därmed må nedslä hos dig möjligen
 uppkommande misstro mot mig.
 Du behöfver ej hysa sådan mot
 mig. ^{ej heller mot Mamma} ~~kan~~ du ej den bror Ernst
 återuckligt se'n gammalt i det
 stycket?

Till sist ett ord: skynda dig
 att i ord och gärning afbetala af
 tacksamhetsskulden vi ha till en-
 sidan Mor som Mamma. Hon har
 offert "koner och tärn" både för
^{mer än någon annan människa, så väl jag}
 dig och mig. När hon kanske
 snart ligger vid Pappas sida un-
 der grön kullen där ute så är
 det för sent att något göra. Blodiga
 lära skola ej kunna förona de,
 om vi nu genom misstro o kärleks-
 löshet gnaga på hennes sköra
 lifstråd. Snart,洛夫, skynda dig!

der

Dof Hof richelm Bergmans

dop

i Stockholm den 16 Febr. 1902.

Hand mände vude af dette barnet?

Så frågar hjärtat om vinn smis.

Skau barnet mótas af ljets lysning?

Skau det vil endst på tornen gå?

Skau ingu hagnas af ljets auglar?

Skau på bli besat i helgaat hvst?

Skau hjärtat bupa för ljets faror

oh endast sanna för kårn tröst?

Aux åsen framtid är bredd en slöja,

Men den är vild af karmhärtyghet.

Oh, du, o Fader, skau den vilsigna,

Som lepa vi i rättfärdighet.

Vilsigna så detta barnet kare

oh låt det fostros uti din nåd.

Ack, låt det gläda för all drans hjarter,

Var du dess treflykt i rind af död!
Led du det alltid på rätta vägar
Ah gå det skadligt autmur likt dig,
Tills dag ad inne för salig himmelfärd,
Ah aut i glädje förvandlar sig.
K.L.F.

19/10 03,

Min älskade Vlof!

Inneslutna bref fr.
Örebro sändes som en
erinran om braderska
mit det; en tanke har
kommit mig för att
det kunde vara lämp-
ligt och treffligt för dig
att slå dig lös afverlän-
dagen och helra på din
i Svalbo. Anna är
på luftens led, träd
och mark gröna, att
Rudin väntas och en
H.T.G.M. fest beordras för
på resan afven värdefull

Du kan godt ha rum
afun om Rudin bor på
Svalba, och detta gör em,
gänget der såkert intressat
särskildt nu efter slutet
kyrkomöte.

Man behåller komma
ut ibland ifrån höstet
och lifvets slit till en
paus - en andhemtning
inom den ideala världen.

Kanske kan en liten
tur till Svalba ge friska
impulser att stå stark
i motståndet uppgifter utan
att förbrätas. Jag har känt
det så ibland med en liten
resa. Det nya man ser
väcker en nytta inom oss -
absolut så det nya är det
goda gamla. - Helmer af - m.

Enköping den 8 jan 1928

Käre Elof!

Först och främst
hjärtligt tack för julen
och allt ditt krog med
mig. Att massagen gjort
god nytta märks bättre
här än hemma och alla
förvägrade sig öfver rö-
ligheten och p. Rosendahl
tycker att styrken i be-

benen är så mycket stö-
re än när jag reste. Dok-
torn har själv så ont, så jag
fuktar han ej kommer
hit snart. Jag längtar att
få höra hvad jag har under
bröstk för det bara tilltar
och hunger tror jag ej längre
att det är.

På sjukhuset är det
för tillfället så lugnt
och två af patienterna
hade satt in blommor
som välkomsthälsning

Jag kan ej skriva för
jag fuktar att allt hvad

jag gör är eller blir gålet
men mina lärar här i en-
samheten gagna mig mer
än många ord.

Din Gertrud.